„Isa Papusch," hüüdis ta siis, „kas lubate Leeni mulle, kui kroonprintsi plaani lubta ajan ja talle häbi teen?"

„No seda peab üitlema, suured plaanid on sul."

„Ei sugugi suuremad, kui et nad läbi wiin. Ütelge ainult et Leeni saan, siis jätke kõik minu hoolde."

„Olgu nii."

„Hää küll, selleşt on küll," hõiskas Grundmann. „Looda, Leeni, ela hästi!"

Ja tuhatnelja tormas ta ukseşt wälja.

3.

Õhtul määratud tunnil, läks Papusch kuue muusikandi seltsis kroonprintsi juurde. Wanamehe nägu oli wäga rõõmus, seşt selle imeteo oli Grundmann paari noodilehe läbi korda saatnud. Aga weel enam, nad olliwad ka üksteise wastu sõbralikud. Nad soşistasiwad üksteisega, ei julenud aga muusikasaali minna, kus kroonprintsi muusikakoori liikmed ju ubkesti marsşisiwad ja ju ette Papuschi häbi üle rõõmustasiwad.

Aega mööda tuliwad wõõrad kokku. Kroonprints laskis muusikandid pultide juurde astuda, Quanz wõttis taktikepi ja kontsert algas.

Kroonprintsi eneşe poolt walitud muusikutükid olliwad tõşişed, nende hulgas ka weel praegugi kuulus „Kuradi sonaate."

Ja kõige selle järele pidi nüüd Grundmanni „seakontsert" tulema. Tõepooleşt, kroonprints oli wanale kapellmeistrile kõige suurema häbi walmistanud.

Sääl läks uks häitselt lahti ja kuningas astus sisse.

Tulija silmad otsisiwad Papuschi, kes alles nüüd õrwalt saalişt julges sisse astuda.

„Ha, sääl sa oled," hüüdis kuningas lahtesti. „Ma rõõmustan, et minu poeg sinu etenduseşt ka lugu pidama hakkab. Pane tähele, sinu „kontsert" saab toredasti meeldima. Alga nüüd kohe pääle!" Selle juures lasşis kuningas silmad waljult ringi käia.

Papusch kummardas, kutsus mooselandid sisse, seadis nad pultide juurde ja andis neile noodid kätte. Siis waatas ta nagu otsides saalis ümber.

„Puudub sul weel midagi?" küşis kuningas, ja kroonprints, kes uskus, et Papusch alustada kardab, tähendas pilkawalt: „Soowigu ainult!"

„Tänan, õrgus," lausus Papusch, „üks hääl puudub."

„So?" naeratas kroonprints. „Ma arwasin, et sinu muusikas ainult kuus sõga on."

Kroonprintsi wõõrad tõhistasiwad naeru.

Papusch aga jäi rahulikels.

„Üksna õige, kuninglik õrgus, aga täna enne lõunat tuli weel üks põrsakene juurde: Flauto solo."

Kuningas hakkas heledasti naerma, niisama kroonprints ja terwe seltskond.

„Weel üks põrsa soolo?" hüüdis kuningas käsa hõõrudes. „Seşt saab tore nali. Noh, Fritz, oled alati tubli wilepuhuja olnud, nüüd wõid küll minu meelehääks põrsakese osa oma kätte wõtta."

Kroonprints kahwatas wiha pärast.

„Majesteet!" ümises ta.

Wastupanemişt kuningas ei saanud. Ta nägu läks tumepunaseks.